

Συναξάρι τῶν ἁγίων ἀνταδελφῶν νεομαρτύρων Σταματίου καί Ἰωάννου, καί τοῦ συνοδίτου αὐτῶν Νικολάου, + 3 Φεβρουαρίου

Οἱ Ἅγιοι Νεομάρτυρες Σταμάτιος, Ἰωάννης καί Νικόλαος κατάγονταν ἀπό τίς Σπέτσες καί ἐμαρτύρησαν ὑπέρ τοῦ Ὄνόματος τοῦ Χριστοῦ στή Χίο τό ἔτος 1822 μ.Χ. Ἀπό αὐτούς οἱ δύο πρῶτοι, ὁ Σταμάτιος καί ὁ Ἰωάννης, ἦσαν ἀδελφοί. Ὁ πατέρας τους ὀνομαζόταν Θεόδωρος Γκίνης καί μητέρα τους Ἀνέζω.

Κατά τό ἔτος 1822 μ.Χ. οἱ Ἅγιοι ἐξεκίνησαν τό ταξίδι τους γιά τήν Κωνσταντινούπολη μαζί μέ ἄλλους πέντε ναυτικούς, πού ἀσχολοῦνταν μέ τό ἐμπόριο, μεταξύ τῶν ὁποίων ἦταν καί ὁ συναθλητής αὐτῶν Νικόλαος. Ἡ σφοδρή θαλασσοταραχή τούς ἀνάγκασε νά προσαράξουν ἀπέναντι ἀπό τή Χίο, σέ παραλία τῆς Μικρασιατικῆς γῆς πού ὀνομαζόταν Τσεσμέ. Ἀφοῦ ἐξῆλθαν στήν ξηρά, φοβούμενοι τούς Τούρκους, ἐμπιστεύθηκαν τή ζωή τους σέ κάποιο Χριστιανό, τόν ὁποῖο παρεκάλεσαν νά μεριμνήσει, δίδοντάς του ἀμοιβή γιά τήν ἐξεύρεση ὑλικῶν, προκειμένου νά ἐπισκευάσουν τό χαλασμένο πλοιάριό τους. Ὅμως αὐτός τούς ἐπρόδωσε στόν ἀγᾶ καί ὀδήγησε ἐναντίον τους τούς Τούρκους στρατιῶτες, οἱ ὁποῖοι τούς κατεδίωξαν. Ἀπό τούς ἑπτά οἱ δύο

ἐφρονεύθησαν, ἄλλοι δέ δύο διέφυγαν διά θαλάσσης. Οἱ Ὀθωμανοί, ἐξαργιωμένοι, συνέλαβαν τούς δύο ἀδελφούς, Σταμάτιο καί Ἰωάννη, καί τό γέροντα πλοίαρχο Νικόλαο. Ὁ πασᾶς, ἀφοῦ τούς ἀνέκρινε, ἔδωσε ἐντολή νά φυλακίσουν τούς δύο ἀδελφούς καί νά ἀποκεφαλίσουν τόν Νικόλαο στήν ἐκτός τοῦ Κάστρου πεδιάδα.

Οἱ Τοῦρκοι προέτρεπαν τόν Νικόλαο νά ἀλλαξοπιστήσῃ, γιά νά γλιτώσῃ τό θάνατο καί νά κερδίσῃ τή ζωή, ἐκεῖνος ὅμως ἀπάντησε μέ θάρρος ὅτι δέν ἀρνεῖται τήν πίστη του. Ἔτσι, ὁμολογώντας τόν Χριστό, ἐδέχθηκε τό στεφάνι τοῦ μαρτυρίου, ἀφοῦ ἀπέκοψαν τήν τιμία κεφαλή αὐτοῦ.

Οἱ Τοῦρκοι προσπάθησαν νά ἐξιλαμίσουν καί τούς δύο ἀδελφούς. Παρά τίς μεθοδικές καί ἐπίμονες προσπάθειες αὐτῶν, ἐπί ἑπτά συνεχεῖς μέρες, δέν κατάφεραν τίποτε. Οἱ Μάρτυρες βρῆκαν τήν εὐκαιρία καί ἀπέστειλαν κρυφά ἔγγραφο τήν ἐξομολόγησή τους πρὸς τό Μητροπολίτη Χίου, ὁ ὁποῖος τούς ἔδωσε τήν εὐλογία του, γιά νά προχωρήσουν πρὸς τό δρόμο τοῦ μαρτυρίου μέ πνευματική ἀνδρεία. Κοινωνήσαντες δέ τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων, τῶν ὁποίων τήν ἀποστολή οἰκονόμησε ὁ Ἐπίσκοπος διά γυναικός, ἦσαν ἔτοιμοι γιά τή μεγάλη θυσία. Προσαχθέντες ἐνώπιον τοῦ πασᾶ, διεκήρυξαν καί πάλι τήν ἀκλόνητη πίστη τους στόν Χριστό καί πορευόμενοι πρὸς τό μαρτύριο ἐφώναζαν πρὸς τό πλῆθος· «Χριστιανοί εἴμεθα, γιά τόν Χριστό πηγαίνουμε στό θάνατο». Ἔτσι ἐδέχθησαν τούς στεφάνους τοῦ μαρτυρίου, ἀποκεφαλισθέντες, ὁ μὲν Νεομάρτυς Σταμάτιος σέ ἡλικία 18 ἐτῶν, ὁ δέ Νεομάρτυς Ἰωάννης σέ ἡλικία 22 ἐτῶν.